

JULESANGE

UDGIVET AF MARGARINEFABRIKKEN „ALFA“ A/S, VEJEN

ENNEM adskillige Aar har vi i mange af de Hjem, vi kommer i Berøring med, ofte hørt, at det følte som et stort Savn i Juletiden, at vore smukke, gamle Julesalmer og vore kønne, mere muntre Julesange ikke findes samlet i noget Hefte med den tilhørende Musik for Piano og Orgel.

Dette Savn har vi søgt at afhjælpe ved vort lille Julehæfte, og det er vort Haab, at baade de gamle og nye Melodier og Tekster maa glæde alle vore Venner i den kommende Julehøjtid og i mangen god fremtidig Jul.

Udgiverne.

INDHOLD

Dejlig er den Himmel blaa	13		Julebudet til dem, der bygge	18
Dejlig er Jorden	5		Julen har bragt velsignet Bud	6
Det kimer nu til Julefest	4		Julen har Englelyd	14
Den yndigste Rose er funden	9		Julemanden	19
Der er noget i Luften	18		Kimer, I Klokker	7
Et Barn er født i Bethlehem	12		Lovet være Du, Jesus Krist	15
Glade Jul, dejlige Jul	3		Nu har vi Jul igen	21
Her komme , Jesus, Dine smaa	17		Sikken voldsom Trængsel og Alarm	22
Højt fra Træets grønne Top	20		Velkommen igen Guds Engle smaa	14
Hører du Kirkeklokkerne ringe	10		Venner, sagde Guds Engel blidt	16
I denne søde Juletid	8		Vær velkommen, Herrens Aar	15
Ind under Jul	11			

Franz Gruber.

Glade Jul, dejlige Jul!
Engle dale ned i Skjul;
hid de flyve med Paradis-
grønt, hvor de se, hvad
for Gud er kønt, lønlig
iblandt os de gaa.

Julefryd, evige Fryd, hel-
lig Sang med himmelsk
Lyd! Det er Englene, Hyr-
derne saa, den Gang Her-
ren i Krybben laa, evig
er Englenes Sang.

Fred paa Jord, Fryd paa
Jord, Jesusbarnet blandt
os bor! Engle sjunge om
Barnet saa smukt, han
har Himmerigs Dør op-
lukt, salig er Englenes
Sang.

Salig Fred, himmelsk Fred
toner Julenat her ned;
Engle bringe til store og
smaa Bud om ham, som
i Krybben laa; fryd dig,
hver Sjæl, han har frelst!

B. S. Ingemann.

C. Balle.

Det kimer nu til Julefest, det kimer for den høje Gæst, som steg til lave Hytter ned med Nytaarsgaver: Fryd og Fred.

O, kommer med til Davids By, hvor Engle sjerne under Sky; O, gænger med paa Marken ud, hvor Hyrder høre nyt fra Gud!

Og lad os gaa med stille Sind som Hyrderne til Barnet ind, med Glædestaarer takke Gud for Miskundhed og Naadebud!

O Jesus, Verden vid og lang til Vugge var dig dog for trang, for ringe, om med Guld filredt og perlestukken, silkebreddt.

Men Verdens Ære, Magt og Guld for dig er ikkun Støv og Muld; i Krybben lagt, i Klude svøbt, et himmelsk Liv du har mig købt.

Velan min Sjæl, saa vær nu glad, og hold din Jul i Davids Stad, ja, pris din Gud i allen Stund, med liflig Sang af Hjertens Grund!

Ja, sjerne hver, som sjerne kan: Nu tændtes Lys i Skyggers Land, og ret som Midnats-hanen gol, blev Jakobs Stjerne til en Sol!

Nu kom han, Patriarkers Haab, med Flamme-ord og Himmeldaab; og Barnet tyder nu i Vang, hvad David dunkelt saa og sang.

Kom, Jesus, vær vor Hyttegæst, hold selv i os din Julefest, da skal med Davidsharpens Klang dig takke højt vor Nytaarssang!

N. F. S. Grundtvig.

DEJLIG ER JORDEN =

Melodi fra 18. Aarhundrede.

The musical score consists of two systems of staves. The first system has a treble and bass clef, a key signature of two flats (B-flat and E-flat), and a common time signature (C). The melody is marked with a mezzo-forte (mf) dynamic. The second system continues the melody and accompaniment, marked with a forte (f) dynamic. The score ends with a double bar line.

Dejlig er Jorden,
 prægtig er Guds Himmel,
 skøn er Sjælens Pilgrimsgang!
 Gennem de favre
 Riger paa Jorden
 gaa vi til Paradis med Sang!

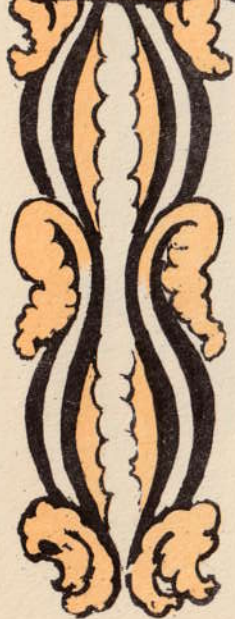
Tider skal komme,
 Tider skal henrulle,
 Slægt skal følge Slægters Gang;
 aldrig forstummer
 Tonen fra Himlen
 i Sjælens glade Pilgrimssang.

Englene sang den
 først for Markens Hyrder,
 skønt fra Sjæl til Sjæl det lød:
 Fred over Jorden!
 Menneske, fryd dig,
 os er en evig Frelser fød!

B. S. Ingemann.

J

JULEN HAR BRAGT VELSIGNET BUD

Weyse.

Julen har bragt velsignet Bud,
nu glædes gamle og unge,
hvad Englene sang i Verden ud,
nu alle smaa Børn skal sjunge.
Grenen fra Livets Træ staar skønt
med Lys som Fugle paa Kviste,
det Barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den Glæde miste.

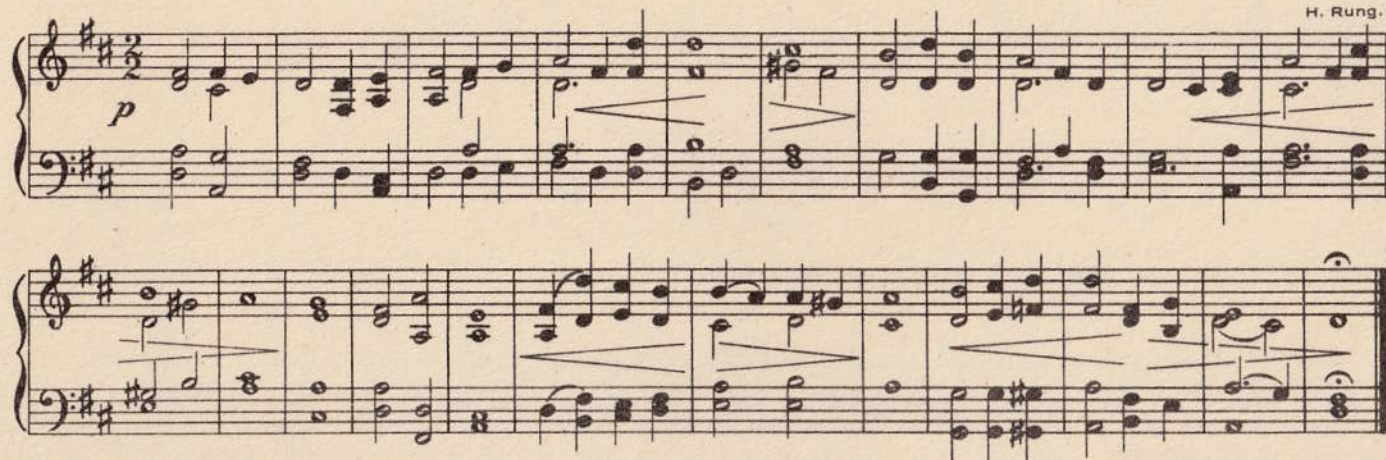
Glæden er Jordens Gæst i Dag
med Himmelkongen den lille,
du fattige Spurv, flyv ned fra Tag
med Duen til Julegilde!
Dans, lille Barn, paa Moders Skød,
en dejlig Dag er oprunden,
i Dag blev vor kære Frelser fød,
og Paradisvejen funden!

Frelseren selv var Barn som vi,
i Dag han laa i sin Vugge,
den Have, Guds Engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke;
Himmerigs Konge blandt os bor,
han Juleglæden os bringer,
han favner hver Barnesjæl paa Jord,
og lover os Englevinger!

B. S. Ingemann.

K

IMER I KLOKKER

Kimer, I Klokker, ja, kimer før Dag
i det dunkle! Tindrer, I Stjerner,
som Englenes Øjne kan funkler!
Fred kom til Jord, Himmelens Fred
med Guds Ord. Æren er Guds i
det høje!

Julen er kommen med Solhverv for
Hjerterne bange! Jul med Guds-
barnet i Svøb, under Englenes
Sange, kommer fra Gud, bringer
os Glædskebøns Bud. Æren er
Guds i det høje!

Synger og danser og klapper i
eders Smaahænder, Menneskebør-
nene alle til Jorderigs Ender; født
er i Dag Barnet til Guds Velbehag.
Æren er Guds i det høje!

N. F. S. Grundtvig.

I denne søde Juletid tør man sig ret fornøje og bruge al sin Kunst og Flid Guds Naade at ophøje; ved ham, som blev i Krybben lagt, vi vil af ganske Sjælemagt i Aanden os forlyste; din Lov skal høres, Frelsermand, saa vidt og bredt i alle Land, at Jorden den skal ryste!

En liden Søn af Davids Rod, som er og Gud tillige, for Verdens Synders Skyld forlod sit lyse Himmerige; det var ham svart at tænke paa, at Verden skulde undergaa, det skar ham i hans Hjerte; i saadan Hjertens Kærlighed han kom til os paa Jorden ned, at lindre al vor Smerte.

Vor Tak vi vil frembære da, endskønt den erkuninge, Hosianna og Halleluja skal alle Vegne klinge; Guds Ark er kommen i vor Lejr, thi sjunge vi om Fryd og Sejr, mens Hjertet sig kan røre; vi sjunge om den søde Fred, at Helvede skal skælve ved vor Julesang at høre.

Gud er os ikke længer vred, det kan vi deraf vide, at han har sendt sin Søn herved for Verdens Synd at lide. Det vorde vidt og bredt bekendt, at Gud sin Søn for os har sendt til Jammer, Ve og Vaade; hvo vilde da ej være fro og trøstig lade alt bero paa Guds, vor Faders, Naade!

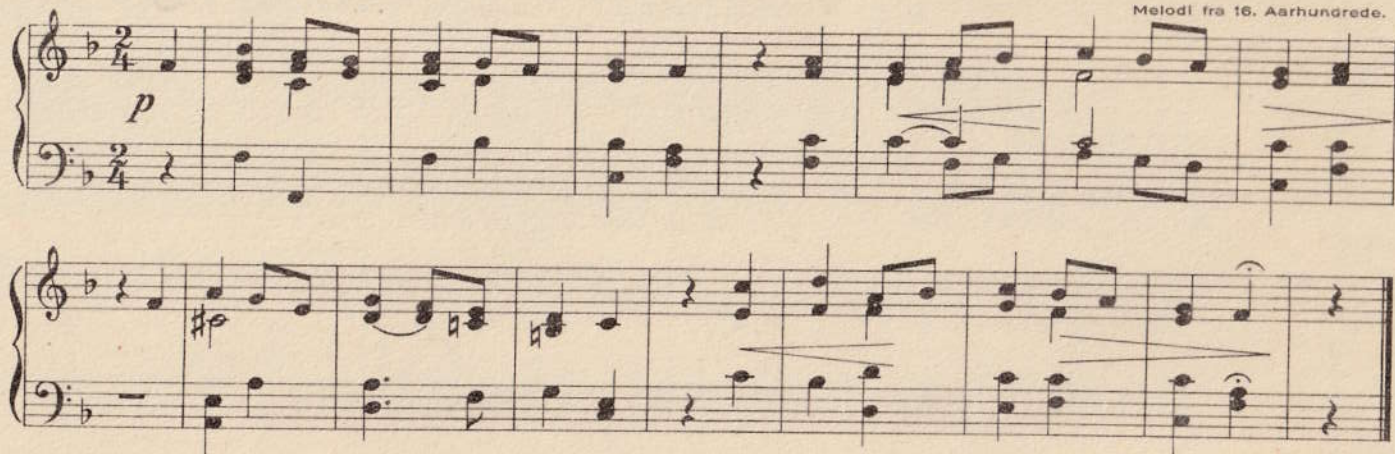
Som Natten aldrig er saa sort, den jo for Solen svinder, saa farer al min Kummer bort, naar jeg mig ret besinder, og tænker paa, hvor inderlig Guds egen Søn har elsket mig og er min Broder vorden; jeg aldrig glemmer disse Ord, som klang i Engles Julekor: Nu er der Fred paa Jorden!

Og blandes end min Frydesang med Graad og dybe Sukke, saa skal dog Korsets haarde Tvang mig aldrig Munden lukke. Naar Hjertet sidder mest beklemt, da bliver Glædens Harpe stemt, at den kan bedre klinge; og knuste Hjerter føle bedst, hvad denne store Frydefest for Glæde har at bringe.

Halleluja! vor Strid er endt, hvo vilde mere klage! Hvo vilde mere gaa bespændt i disse Højtidsdage! Syng højt i Sky, Guds Kirkeflok: Halleluja! nu har jeg nok, den Fryd er uden Lige! Halleluja, Halleluja! Guds Søn er min, jeg gaar herfra med ham til Himmerige!

DEN YRDIGSTE ROSE ER FUNDEN

Den yndigste Rose er funden,
blandt stiveste Torne oprunden,
vor Jesus, den dejligste Pøde,
blandt syndige Mennesker
gro'de.

Alt siden vi tabte den Ære,
Guds Billedes Frugter at bære,
var Verden forvildet og øde,
vi alle i Synden bortdøde.

Da lod Gud en Rose opskyde,
og Sæden omsider frembryde,
at rense og ganske forsøde
vor Slægts den fordærvede
Grøde.

Al Verden nu burde sig fryde,
med Salmer mangfoldig udbryde,
men mangen har aldrig
fornummen,
at Rosen i Verden er kommen.

Forhærdede Tidselgemytter,
saa stive som Torne og Støtter,
hvi holde I eder saa ranke
i Stoltheds fordærvede Tanke!

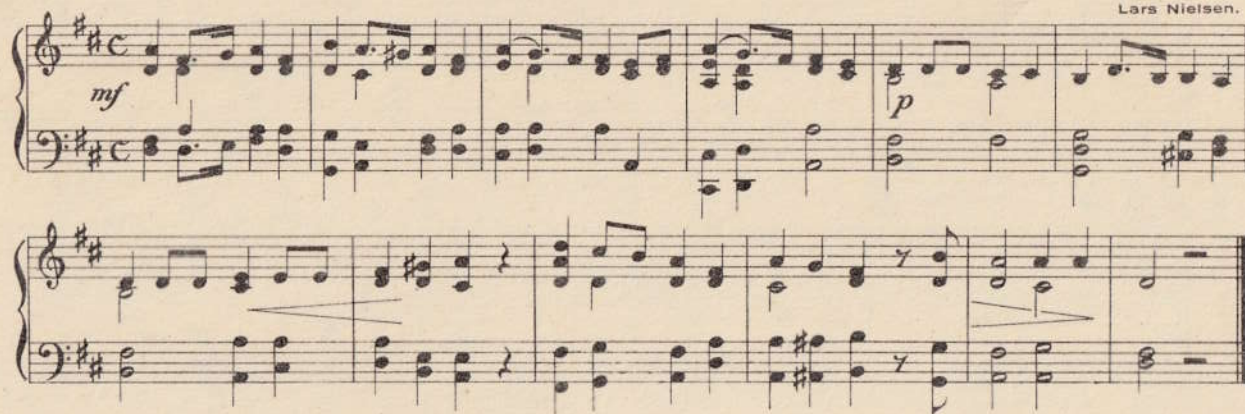
Ak, søger de ydmyge Steder,
i Støvet for Frelseren græder,
saa faa I vor Jesus i Tale,
thi Roserne vokse i Dale.

Min Jesus! du stedse skal være
mit Smykke, min Rose, min Ære,
de giftige Lyster du døder,
og Korset saa liflig forsøder.

Lad Verden mig alting betage,
lad Tornene rive og nage,
lad Hjertet kun daane og briste,
min Rose jeg aldrig vil miste!

Brorson.

HØRER DU KIRKEKLOKKERNE RINGE

Hører du Kirkeklokkerne ringe:
 Julemorgen, ja Julemorgen!
 nu er der Trøst for Hjertesorgen;
 brænder end Taaren dig hed paa Kind,
 frit tør du lukke Glæden ind,
 ja, glædelig Jul!

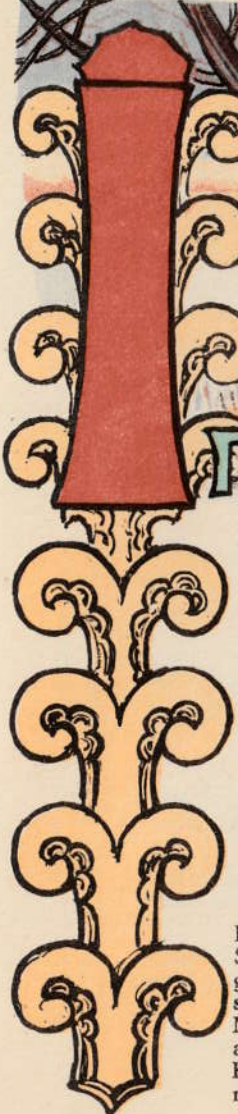
Hører du Kirkeklokkerne kime:
 Julefreden, ja Julefreden,
 kommen fra oven tog Bolig hernelen,
 over dit Livsværk et himmelsk Hvælv,
 Fred med din Gud og med dig selv,
 ja, glædelig Jul!

Hører du Kirkeklokkerne tone;
 Døden tabte, og Livet har vundet,
 Paradishaven er atter fundet.
 Maa du end sørge i Dødningehaven,
 Julestjernen staar tændt over Graven,
 ja, glædelig Jul!

Hører du Kirkeklokkerne kime:
 Glæd dig, talløse Menneskevrimmel,
 banet er Vejen fra Jord til Himmel,
 fordem paa Jorden en hjemløs Slægt
 vandrer nu under Guds Varetægt,
 ja, glædelig Jul!

Hører du Kirkeklokkerne kalde:
 Kommer, kommer til Højtidsgangen,
 med i Toget og med i Sangen,
 toner i Himmel, det toner paa Jord,
 Slægtens det evige Lovsangskor:
 Velsignede Jul!

Vilh. Malling.

IND UNDER JUL

Morten Eskesen.

mf

Ind under Jul, hvor er det trist, Snefog og Kulde og korte Dage, Sindet bøjer sig ned til sidst, ved ikke hvor det skal Modet tage; mindre og mindre af Dag det lyser, Hjertet i Kulde og Mishaa gyser, kommer ej Jul? kommer ej Jul?

Aaret, som stod ved Sanktehans lyst mellem Blomster i Sommerdagen, nu er det fattigt paa Sol og Glans, ligger og sygner paa Sneens Lagen, fryser og føler sin Kraft er omme — saa maa det være, før Jul kan komme. Kommer ej Jul? Kommer ej Jul?

Saadan stred Verden en Vinter haard, længted med Soltrang i Hjertegrunden, stred med en Vinter paa tusind Aar, tænkte, den skulde til Vaaren vunden. Men, da den følte sin Kraft var omme, da først lod Herren sin Sol nedkomme, da først kom Jul. Da først kom Jul.

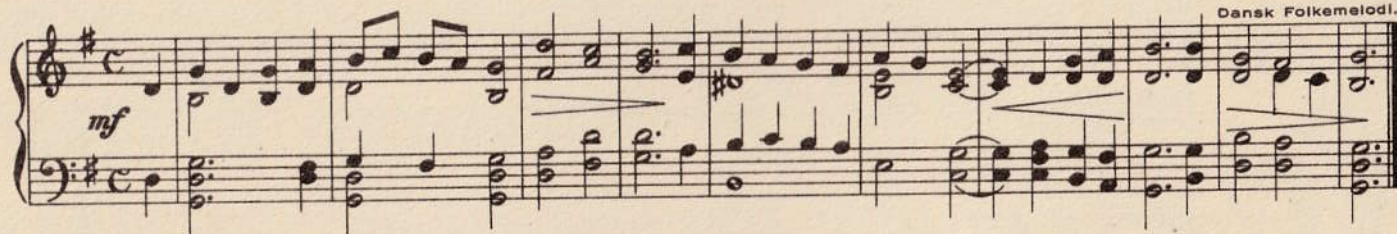
Midt udi Mørkets og Jordens Kuld', medens vor Sol er ved at dale, stiger Vorherres op som Jul, bli'r det Sankthans i Himlens Sale; netop som Jord ej mer kan raade, kommer et Frelsens Væld af Naade, saa kommer Jul! Saa kommer Jull!

Jonas Lie.

E

ET BARN ER FØDT I BETHLEHEM

Et Barn er født i Bethlehem,
thi glæde sig Jerusalem!
Halleluja, Halleluja!

En fattig Jomfru sad i Løn
og fødte Himlens Kongesøn.
Halleluja, Halleluja!

Han lagdes i et Krybberum,
Guds Engle sang med Fryd derom.
Halleluja, Halleluja!

Og Østens vise ofred der
Guld, Røgelse og Myrra skær.
Halleluja, Halleluja!

Forvunden er nu al vor Nød,
os er i Dag en Frelser fød.
Halleluja, Halleluja!

Guds kære Børn vi blev paa ny,
skal holde Jul i Himmelby.
Halleluja, Halleluja!

Ham være Pris til evig Tid
for Frelser bold og Broder blid!
Halleluja, Halleluja!

Paa Stjernetæpper lyseblaa
skal glæde vi til Kirke gaa.
Halleluja, Halleluja!

Guds Engle der os lære brat
at synge, som de sang i Nat.
Halleluja, Halleluja!

Da vorde Engle vi som de,
Guds milde Ansigt skal vi se.
Halleluja, Halleluja!

N. F. S. Grundtvig.

D

DEJLIG ER DEN HIMMEL BLAA

Ukendt Komponist.

Dejlig er den Himmel blaa,
Lyst det er at se derpaa,
hvor de gyldne Stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra Jorden op til sig.

Det var midt i Julenat,
hver en Stjerne glimted mat,
men med et der blev at skue
en saa klar paa Himlens Bue
som en lille Stjernesol.

Denne Stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddomsord det klare,

Naar den Stjerne lys og blid
sig lod se ved Midnatstid,
var det Sagn fra gamle Dage,
at en Konge uden Mage
skulde fødes paa vor Jord.

Vise Mænd fra Østerland
drog i Verden ud paa Stand
for den Konge at oplede,
for den Konge at tilbede,
som var født i samme Stund.

som han os lod aabenbare
til at lyse for vor Fod.

De ham fandt i Davids Hjem,
de ham fandt i Bethlehem,
uden Spir og Kongetrone,
der kun sad en fattig Kone,
vugged Barnet i sit Skød.

Stjernen ledte vise Mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en Ledestjerne,
og naar vi den følge gerne,
komme vi til Jesus Krist.

N. F. S. Grundtvig.

VELKOMMEN IGEN

Melodien findes i Folkehøjskolens Melodibog Nr. 77 B

Velkommen igen, Guds Engle smaa,
fra høje Himmelsale,
med dejlige Solskinsklæder paa,
i Jordens Skyggedale!
Trods klingrende Frost godt Aar I spaa
for Fugl og Sæd i Dvale!

Vel mødt under Sky paa Kirkesti,
paa Sne ved Midnatstide!
Udbære vor Jul ej nænne I,
derpaa tør nok vi lide;
o, gænger dog ej vor Dør forbi,
os volder ej den Kvide!

Med venlige Øjne himmelblaa,
i Vugger og i Senge,
vi Puslinger har i hver en Vraa,
som Blomster gro i Enge;
o, synger for dem, som Lærker slaa,
som hørt de har ej længe!

Saa drømme de sødt om Bethlehem,
og er det end forblømt,
de drømme dog sandt om Barnets Hjem,
som laa i Krybberummet:
de drømme, de lege Jul med dem,
hvis Sang de har fornummet.

A. P. Berggren.
Da vaagne de mildt i Morgengry
og tælle mer ej Timer,
da høre vi Julesang paa ny,
som sig med Hjertet rimer,
da klinger det sødt i højen Sky,
naar Juleklokken kimer!

Da vandre Guds Engle op og ned
paa Psalmens Tonestige,
da byder vor Herre selv Guds Fred
til dem, den efterhige,
da aabner sig Himlens Borgeled,
da kommer ret Guds Rige!

N. F. S. Grundtvig.

JULEN HAR ENGLELYD

Melodien findes i Bielefeldts Koraltbog.

Julen har Englelyd,
vi med Fryd
os barnlig paa Gud Fader
forlader;
vi var i Nød saa længe,
dog hørte han vor Bøn,
han ved, hvortil vi trænge,
vor Frelser blev Guds Søn;
thi vil vi alle sjunge
med Hjerte og med Tunge
et: Ære være Gud
for sit Julebud!

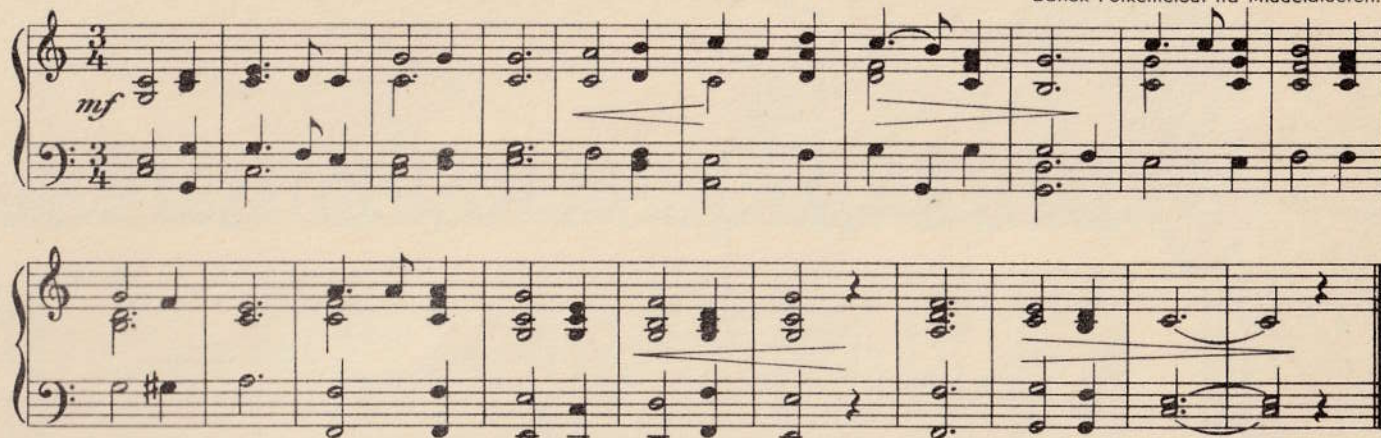
Ret i en salig Tid
kom han hid;
til levende og døde
genløde
de Ord, der for saa vide
til alle Tider hen
om ham, som tog vor Kvide
og gav os Fryd igen,
gik ned for os i Døden,
som Sol i Aftenrøden,
og stod i Morgengry
og for os paa ny.

A. P. Berggren.
Sorg er til Glæde vendt,
Klagen endt!
Vor Glæde skal hver Tunge
udsjunge;
syng med Guds Engleskare
paa Jesu Fødselsdag
om Fred, trods Nød og Fare,
Gud Faders Velbehag,
som vil al Sorgen vende
til Glæde uden Ende,
bær os paa Børnevis
ind i Paradis.

N. F. S. Grundtvig.

LOVET VÆRE DU, JESUS KRIST

Dansk Folkemelodi fra Middelalderen.

Lovet være du, Jesus Krist;
at du Menneske vorden est,
født af en Jomfru ren og skær,
gladelig hilst af Himlens Hær!
O, Gud ske Lov!

Verden gaar i dit Ledebaand,
dig dog svøber en Kvindes Haand;
du er den store, som mægter alt,
blev dog paa Skød Barnlille kaldt.
O, Gud ske Lov!

Fattig kom du til Jorden ned,
adlede Armod og Usselhed,
fattig du gjorde dig med Flid,
rige blev vi til evig Tid!
O, Gud ske Lov!

Du, Gud Faders enbaarne Søn,
Mand i Lys, men dog Gud i Løn,
underlig klædt i Kød og Blod,
kom paa vor Brøst at raade Bod.
O, Gud ske Lov!

Himlens Lys kom i dig til Jord,
skinner til ny Oplysning stor;
godt kan vi nu ved Nattetid
kende som Børn vor Fader blid!
O, Gud ske Lov!

Konning er du blandt Konger bedst;
Aanders Konge blev Støvet's Gæst,
fører os op fra Skyggedal
hjem til sin lyse Kongesal!
O, Gud ske Lov!

VÆR VELKOMMEN, HERRENS AAR

N. F. S. Grundtvig.

Melodien findes i Folkehøjskolens Melodibog Nr. 64.

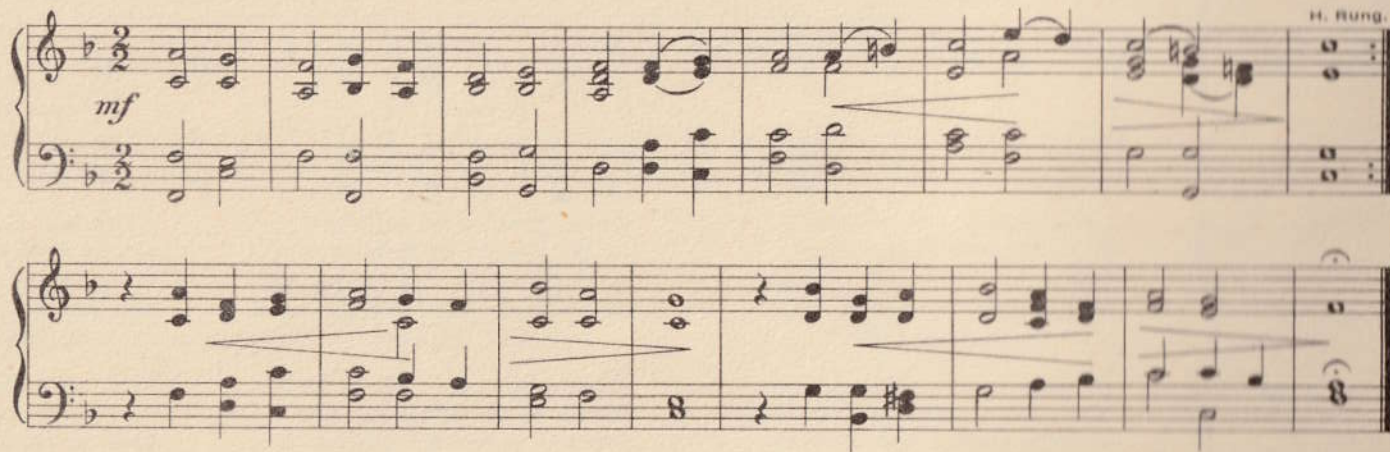
Vær velkommen, Herrens Aar,
og velkommen her hid! Jule-
nat, da vor Herre blev fød, da
tændte sig Lyset i Mørkets
Skød. Velkommen Nytaar og
velkommen her!

Vær velkommen, Herrens Aar,
og velkommen her hid! Paaske-
morgen, da Herren opstod, da
Livstræet fæsted i Graven Rod.
Velkommen Nytaar og velkom-
men her!

Vær velkommen, Herrens Aar,
og velkommen her hid! Pinse-
dag, da Guds Aand kom her ned,
da nedsteg Guds Kraft til vor
Skrøbelighed. Velkommen Nyt-
aar og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens Aar,
og velkommen her hid! Herrens
Aar med vor Guds Velbehag
nu bringer os Glæde hver Her-
rens Dag. Velkommen Nytaar
og velkommen her!

N. F. S. Grundtvig.

Venner! sagde Guds Engel blidt: Hvorfor er nu I bange? Kildevæld kun er Budskab mit til lutter Frydesange; thi han, som Jorden gør sjæleglad, er født til Verden i Davids Stad.

Jesus Kristus, den Davids Søn, vor Frelser fra al Fare, født er han, ligger svøbt i Løn i Krybben, tag det Vare! Fra Himlen højt kommer Julebud, nu Ære være al Naadens Gud!

Ære være al Naadens Gud! Nu daled Fred til Støvet, Glæden springer af Svøbet ud som Blomsten og som Løvet! saa lydt og sødt under Sky det klang, som alle Stjernerne Morgensang.

Himmelklarhed og Englesang, dem gav os Gud med Freden, Efterskin de og Efterklang har trindt i Kristenheden, hvor Aand har Mæle, og Sang har Væld, hvor Øjne tindre hver Julekvæld.

Kirke! du er vort Bethlehem, og alle smaa der inde, efter som det er sagt til dem, skal deres Frelser finde med Juledags Evangelium i Hjertekammerets Krybberum.

N. P. S. Grundtvig.

HER KOMME, JESUS, DINE SMAA

Her komme, Jesus, dine smaa, til dig i Bethlehem at gaa; oplys enhver i Sjæl og Sind at finde Vejen til dig ind!

Velkommen fra din Himmelsal til denne Verdens Jammerdal, hvor man dig intet andet bød end Stald og Krybbe, Kors og Død!

O, drag os smaa dog til dig hen, vor søde, fromme Sjæleven, at hver af os saa inderlig i Troen maa omfavne dig!

Saa skal det ske, at vi engang blandt alle Helgens Frydesang i Himlens søde Paradis skal prise dig paa Englevis.

Vi løbe dig med Sang imod og kysse Støvet for din Fod; o salig Stund, o klare Nat, da du blev født, vor Sjæleskat!

Men Jesus, ak, hvor gaar det til, at dog saa faa betænke vil den inderlige Kærlighed, som drog dig til os arme ned!

Lad Verden ej med al sin Magt os røkke fra vor Daabes Pagt, men giv at al vor Længsel maa til dig, til dig alene staa!

Her staar vi nu i Flok og Rad om dig, vort skønne Hjerterblad! ak hjælp, at vi og alle maa i Himlen for din Trone staa!

Brorson.

DER ER NOGET I LUFTE

Melodien findes i „Musik for Alle“, 1. Bind, Side 132.

Der er noget i Luften, jeg ved ikke hvad, som Foraar, skønt Skoven har mistet hvert Blad. Der er noget i Luften, som Rosernes Duft, som Fuglens Fryd, skønt Rosen er falmet, og Fuglen er dragen mod Syd.

Der er noget i Luften, som gør mig saa glad, som frisker mit Hjerte i Ungdommens Bad. Der er noget herinde, et straalende Minde med Kærter og Sang om Julen derhjemme, derhjemme hos Moder en Gang.

Der er noget i Luften, et Barndommens Bud, som lyser imod mig som Stjernen fra Gud; som leder mig stille til Frelseren lille med Barndommens Fryd, skønt Barndommen flygted' som Fuglen, der rejste mod Syd.

O kom til os alle, Du Højtidens Drot, om Lokken er gylden, om Haaret er graat, udbred dine Hænder, mens Lysene brænder, og skænk os din Fred, thi evig, ja evig er Glæden, naar du følger med.

VIII. Gregersen.

JULEBUDET TIL DEM, DER BYGGE

Melodien findes i Folkehøjskolens Melodibog Nr. 68 A

I. P. E. Hartmann.

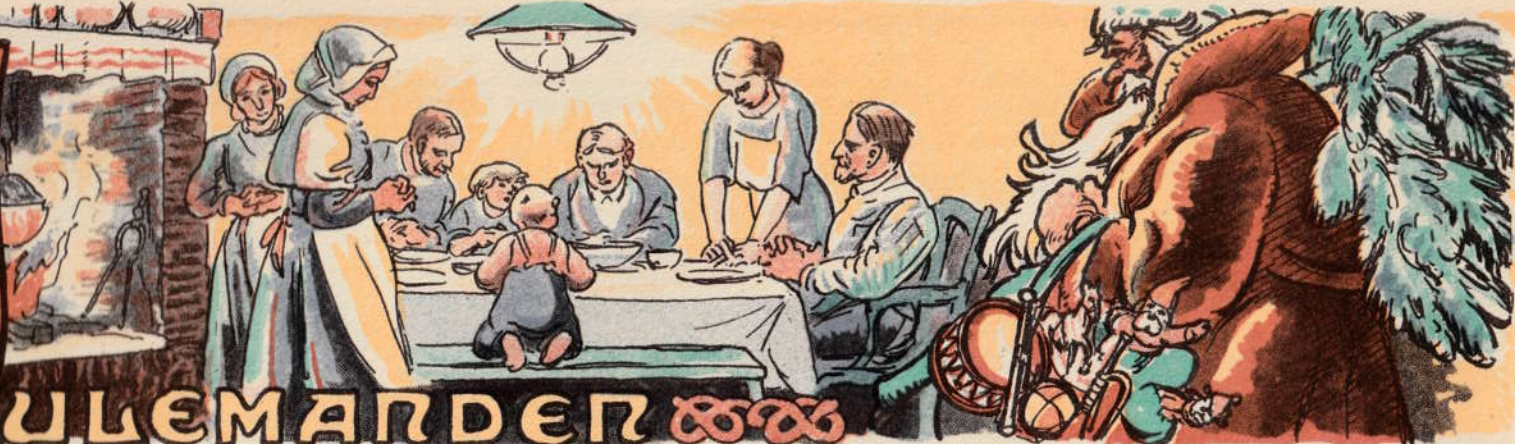
Julebudet til dem, der bygge her i Mørket og Dødens Skygge, det er det Lys, som, aldrig slukt, jager det stigende Mulm paa Flugt, aabner Udsigten fra det lave, trøster mindelig mellem Grave.

Julebudet i Vintrens Vaande, det er Gudfaders varme Aande, Menneskefaldet til Frelse vendt, Menneskets Adel paa ny erkendt, Hjertets Ret til at kæmpe og vinde evig slaaet fast trods hver en Fjende.

Julebud under Storm og Torden melder og giver Fred paa Jorden, Fred til at stride vor Strid med Mod, Fred til at vente paa Enden god, højt under Medbør og dybt i Sorgen, Fred for baade i Dag og i Morgen.

Julebudet til dem, der græde, det er Vældet til evig Glæde. Glæd dig da kun, hver Menneskesjæl, svinger end Ormen endnu din Hæl! Favne kun trøstigt, hvad Gud har givet, løft dit Hoved, og tak for Livet!

C. Hostrup.

JULEMANDEN

Margrethe Kjældgaard.

Vor Mor, hun bager Klejner,
 der dufter i vort Hus
 af Enebær og Granens friske
 Grene;
 vi fejer alle Vegne,
 i Gaarden strør vi Grus,
 imens vi alle tænker paa det ene.

Vi samles, smaa og store,
 saa nær som vi kan bedst,
 i Dag er alle, rig og fattig, lige.
 Og Midnatsstjærnen tændes —
 vi venter paa en Gæst,
 mens Solen gaar mod Lysets
 store Rige.

Saa kommer Julemanden,
 vi kan ham ikke se,
 han skrider frem igennem lukte
 Døre,
 han spreder Smil og Glæde
 saa blidt som Julesne
 og gaar saa tyst, at ingen kan

ham høre.
 Johan Skjoldborg.

H

HØJT FRA TRÆETS GRØNNE TOP

E. Hornemann.

A musical score for the song 'Højt fra Træets grønne Top'. It consists of two systems of music. The first system has a treble clef and a bass clef, with a dynamic marking of 'mf'. The second system also has a treble clef and a bass clef. The music is in a simple, folk-like style with a clear melody and accompaniment.

Højt fra Træets grønne Top
straaler Juleglansen.
Spillemand, spil lystigt op,

nu begynder Dansen!
Læg nu smukt din Haand i min,
ikke rør ved den Rosin!

Først maa Træet vises,
siden skal der spises.

P. Faber.

Se, Børnlil, nu gaar det godt,
I forstaar at trave,
lad den lille Sine blot
faa sin Julegave.
Løs kun selv det røde Baand,
hvor du ryster paa din Haand!
Naar du strammer Garnet,
kvæler du jo Barnet!

Peter har den Gren saa kær,
hvorpaa Trommen hænger,
hver Gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du faa,
naar jeg blot tør stole paa,
at du ej vil tromme,
før min Sang er omme.

Anna hun har ingen Ro,
før hun faar sin Pakke:
Fire Alen Merino
til en Vinterfrakke.
Barn! du bli'er mig altfor dyr,
men da du saa proferf syr,
sparer vi det atter,
ikke sandt, min Datter?

Denne Fane ny og god
giver jeg til Hendrik,
du er stærk, og du har Mod,
du skal være Fændrik.
Hvor han svinger Fanen kækt,
Børn, I skylder ham Respekt,
vid, det er en Ære:
Dannebrog at bære!

O, hvor den er blød og rar,
sikken dejlig Hue,
den skal sikre Bedstefar
imod Frost og Snuel
Lotte hun kan være stolt,
tænk Jer, hun har Garnet holdt,
det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke.

Børn! nu er jeg bleven træet,
og I faar ej mere.
Moder er i Køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor faar hun denne Pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange Penge!

P. Faber.

Nu har vi Jul igen, og nu har vi Jul igen, og Julen varer indtil Paaske. Saa har vi Paask' igen, og saa har vi Paask' igen, og Paasken varer indtil Julen.

Nu har vi Jul igen, og nu har vi Jul igen, og Julen varer indtil Paaske. Det var nu ikke sandt, og det var nu ikke sandt, for der imellem kommer Fasten.

S

IKKEN VOLDSOM TRÆNGSEL OG ALARM ♠

Ukendt Komponist.

mf

f

The musical score is written for piano in a 3/4 time signature with a key signature of one sharp (F#). It consists of three systems of staves. The first system starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The second system continues the melody and accompaniment. The third system begins with a forte (*f*) dynamic. The score includes treble and bass clefs, notes, rests, and various musical markings such as slurs and dynamic changes.

Sikken voldsom Trængsel og Alarm,
det er koldt, og man maa gaa sig
varm,
Lygten tændes Klokken fire alt,
det skal være Aften med Gevalt.
Midt paa Gaden sælges Træer
og Frugt,
se Butikken, hvor den straalere
smukt.
Varer kan man faa i tusindvis,
tænk Dem bare under Indkøbspris.

Haandværksmanden han maa
holde her,
Kunstneren har ogsaa sit Besvær,
og hans Værker spredes vidt
omkring,
takket være Hornemann og Bing!
Man af Kunsksvæsnet daglig ser,
at Poeterne bli'r fler og fler:
Selv min lille bly forfrosne Fugl
kvidrer med i Dag, for det er Jul.

Du, som skænkte os den skønne
Fest,
hvad der baader os, det ved du
bedst,
dog jeg har det Haab, at før jeg
dør,

Pyntet smukt af en usynlig Haand,
staar nu Træet der med Lys og
Baand;
Døren aabnes, og man strømmer ind,
Kredsen sluffes med begejstret
Sind.
Børnene, de hoppe rask af Sted,
Bedstefader, han er ogsaa med.
Lad os tage Del i deres Sang,
Brødre, vi var ogsaa Børn
engang.

Juleaften o, hvor er du sød,
saa skal alle Folk ha' Risengrød,
Æbleskiven bliver flittigt vendt,
Gaasestegen er til Bag'ren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit Fad,
sikken Guds Velsignelse af Mad.
Lænkehunden selv faar dobbelt
Sul,
den skal ogsaa vide, det er Jul.

du ej nægter mig en vis Favør,
drej kun Universet helt omkring,
vend kun op og ned paa alle Ting,
Jorden med, thi den er falsk
og hul,
rør blot ikke ved min gamle Jul.

P. Faber.

Naar man ikke er en doven Krop,
staar man Julemorgen tidligt op,
Klokken kimer, Gaden er saa glat,
Kirken lyser i den stille Nat.
Indenfor er Sang og festlig Fred,
og man føler sig saa vel derved,
allerhelst naar Præk'nen ikke dur,
thi saa faar man sig en lille Lur.

Op ad Dagen gaar man Byen
rundt,
trækker Vejret lidt, det er saa
sundt.
Alle Folk er i den nye Stads,
men om Aften er der fint Kalas;
Gud velsigne den, som først
opfandt
det at lege Jul og give Pant,
unge Piger, lad os lege Skjul,
giv mig kun et Kys, det er jo Jul.

